

člen 454(2) in (3) takrat veljavnih izvedbenih določb in člen 7 Šeste direktive)?

- (¹) Uredba Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L 302 str. 1).
 (²) Direktiva Sveta 92/12/EGS z dne 25. februarja 1992 o splošnem režimu za trošarinske proizvode in o skladiščenju, gibanju in nadzoru takih proizvodov (UL L 76, str. 1).
 (³) Uredba Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L 253, str. 1).
 (⁴) Šesta direktiva Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (UL L 145, str. 1).

Tožba, vložena 2. junija 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Francoski republiki

(Zadeva C-241/08)

(2008/C 197/25)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: D. Recchia in J.-B. Laignelot, zastopnika)

Tožena stranka: Francoska republika

Predlogi tožeče stranke:

— Ugotovi naj se, da Francoska republika s tem, da ni sprejela zakonov in drugih predpisov, potrebnih za pravičen prenos člena 6(2) in (3) Direktive Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst (¹), ni izpolnila obveznosti iz te direktive;

— Francoski republiki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija v utemeljitev svoje tožbe navaja dva očitka, in sicer kršitev člena 6(2) in (3) Direktive Sveta 92/43/EGS (v nadaljevanju: direktiva o habitatih).

Tožeča stranka s prvim očitkom poudarja, da je člen 6(2) direktive o habitatih, ki prepoveduje vsako slabšanje stanja varovanih

habitatov, jasen. Uvedba pojma „pomembni vplivi“ v nacionalni zakonodaji, da bi se uporaba zgoraj navedene določbe omejila na določene človekove dejavnosti, torej naj ne bi bila utemeljena. Nacionalni zakonodajalec tudi naj ne bi mogel dokončno potrditi, da določene dejavnosti, kot sta lov in ribolov, ne vznemirjajo območij „Natura 2000“, čeprav se izvajajo začasno ali v okviru veljavne nacionalne ureditve.

Komisija z drugim očitkom najprej zatrjuje, da je treba v skladu z določbo člena 6(3) direktive o habitatih pri vsakem načrtu ali projektu, ki ni neposredno povezan z upravljanjem območja ali zanj potreben, opraviti ustrezno presojo njegovih posledic razen v primerih restriktivne razlage. Zakonodajca tožene stranke naj bi povzročala težave v zvezi s pravom Skupnosti, ker naj bi sistematično sprejemala izjeme od postopka presoje vplivov dela, projektov in načrtov iz pogodb „Natura 2000“ na okolje.

Komisija nato poudarja, da v francoskem pravu obstajajo projekti, za katere se ne zahteva niti dovoljenja niti upravne odobritve, in ki so zato oproščeni postopka presoje. Določeni od teh postopkov pa naj bi imeli ob upoštevanju ciljev ohranjenosti vrst pomemben vpliv na območja „Natura 2000“.

Komisija meni, da bi morala biti v nacionalni zakonodaji navsezadnje naložena jasna obveznost predvideti alternativne rešitve v primeru negativne presoje vplivov projekta ali načrta upravljanja na tako območje.

(¹) UL L 206, str. 7.

Tožba, vložena 12. junija 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Republiki Malti

(Zadeva C-252/08)

(2008/C 197/26)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: L. Flynn in A. Alcover San Pedro, zastopnika)

Tožena stranka: Republika Malta